

ПРОТОКОЛ

№ 40

гр. Златоград, 28.03.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ЗЛАТОГРАД в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Веселина Ив. Димчева

при участието на секретаря Роска С. Юрчиева
и прокурора С. В. Ю.

Сложи за разглеждане докладваното от Веселина Ив. Димчева
Административно наказателно дело № 20235420200060 по описа за 2023
година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ЗА РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – С., ТО - З. – явява се прокурорът
Ю..

ПОДСЪДИМИЯТ В. И. К. - редовно призован, явява се лично и с А.
М. У., АК – К., с пълномощно по делото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д. А. Х. - редовно призована, явява се лично.

ПРОКУРОРЪТ Ю. - Да се даде ход на делото.

АДВ. У. - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждане
на делото в днешно съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

ПРОДЪЛЖАВА съдебното следствие.

ПРОКУРОРЪТ Ю. – Моля да пристъпите към изслушване на вещото
лице д-р Х..

АДВ. У. – Да се пристъпи към изслушване на вещото лице д-р Х..

СЪДЪТ пристъпи към изслушване на вещото лице Д. А. Х., на която
сне самоличността, както следва:

К. А. Х. – * г., българин, български гражданин, неосъждана, без дела и
родство с подсъдимия.

СЪДЪТ напомни отг. по чл.291 НК. Обещавам да защита изготвеното
в досъдебното производство заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Х. - Поддържам изготвеното от мен заключение. Нямам допълнения към него. Ако имате въпроси към мен, готова съм да отговоря.

ПРОКУРОРЪТ Ю. – Аз нямам въпроси към вещото лице. Да се приеме изготвеното в ДП заключение.

АДВ. У. – Имаме въпроси към вещото лице, г-жо председател. Ще помоля вещото лице, да отговори на нашите въпроси, а именно: Кога и на коя дата е извършена гипсовата имобилизация, и на коя дата е премахната?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Х. – Гипсовата имобилизация е описана, че е сложена в амбулаторен лист от 09.09.2022 г., т.е. тогава е поставена. Кога е махната, не мога да кажа.

АДВ. У. - Кое обстоятелство е наложило имобилизация за повече от 21 дни при фрактура непълно счупване на дясната кост?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Х. - Не съм й поставяла аз имобилизацията и не съм преценявала аз срока. Предполагам, че има връзка с възрастта, тъй като става въпрос за възрастна жена и костите зарастват по-бавно. Това е по преценка на лекаря, който я е поставил.

АДВ. У. – В коя част на лъчева кост е непълното счупване, така както отразява фисурата, непълното счупване?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – В долната част на лъчевата кост е счупването, така е описаното в рентгенографията.

АДВ. У. - Има ли то отношение към ставата и към коя – лъчевата или лакътната, и ако фисурата е извън тях, какво отношение има към тях?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Х. – Лъчева и лакътна става не съществува. Има само една става и това е гривнена става и всяко едно счупване в тази област има отношение към нея, тъй като трябва да се обездвижват гривнената и лакътната става, тъй като всички мускули, които движат дланта и пръстите се залавят за предмишницата и пречат на зарастването, когато има движение.

АДВ. У. – Само да поясни по това, което каза вещото лице, че няма лъчева и лакътна става. Искам да попитам, да поясни вещото лице, защото в приложената медицинска документация навсякъде се употребява дясната лъчева кост? На какво се дължи, след като Вие твърдите, че няма лакътна и лъчева кост.

СЪДЪТ не допуска така формулирания въпрос - вещото лице не може да отговаря, вместо друг лекар за причините да употреби някакъв термин.

АДВ. У. - Ако фисурата е извън тях – извън гривнената става, извън лакътната става, ако тя е извън тях, какво значение има към нарушаване функцията на ставата?

СЪДЪТ – Този въпрос трябва да преформулирате по някакъв начин адв. У., тъй като вещото лице посочи, че няма лъчева и лакътна става, а има гривнена става. Вие сте си подготвили въпросите предварително, но те трябва да съответстват на изслушването на вещото лице. Преформулирайте въпроса.

АДВ. У. – Ако фисурата е извън всичко това, което каза вещото лице, въпросът ми е, какво отношение има тази фисура към нарушаване функцията на ставата?

СЪДЪТ не допуска така зададения въпрос. Вещото лице вече отговори, че фисурата повлиява гривнената става.

АДВ. У. - Това увреждане, което е описано, довело ли е до трайно затрудняване на горен десен крайник и за какъв срок?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Х. - Увреждането на дясната лъчева кост, непълното счупване на дясна лъчева кост е довело до трайно затруднение движението на горния десен крайник за срок по-голям от 30 дни, което изрично съм посочила в заключението си.

АДВ. У. – Последният ми въпрос е: Възможно ли е тези увреждания, да са получени по друг различен начин от това, което споменава, което съобщава пострадалата?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Х. – Принципно счупването на лъчевата кост е възможно да е по директен и индиректен механизъм. Директният механизъм е, когато има директен удар в мястото на счупване. Индиректен удар (в конкретния случай) е, когато има падане с подпиране на дланта на земя и енергията се предава по костта и от там става счупването. Принципно е възможно, но в конкретния случай и от представената медицинска документация, не са описани увреждания по кожата в областта на счупването, а при един директен удар, т.е. по директен механизъм, ще има травматични увреждания и по кожата. Няма как да се счупи костта при удар, без да има нещо по кожата. Тоест в конкретния случай, по-възможен начин е този, който е описан.

АДВ. У. – Вещото лице спомена, че на 09.09.2022 г. е поставена гипсовата имобилизация. Не можа вещото лице да отговори, на коя дата е премахната. Моят въпрос във връзка с това е: След като не разполагате с данни, кога тази гипсова имобилизация е премахната, как определите, че затрудняването на горен десен крайник е за срок по-голям от 30 дни?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Х. - В срока от 30 дни се включва и срокът, в който се провежда физиотерапията и рехабилитацията, която трябва да се проведе задължително след едно счупване на ръка. Имобилизацията няма да за по-малък срок от 20-25 дни при едно такова счупване. Предвид и това, че жената е възрастна е възможно да е било и за по-дълъг срок. И другото, което е, тя след това е имала и поне един месец рехабилитация, която трябва да провежда и в който период, тя не може да използва ръката си, така, както би трябвало да я използва. Нямам претенции за разноси.

АДВ. У. - Благодаря! Нямам повече въпроси към вещото лице. Отговорите бяха сравнително изчерпателни. Да се приеме изготвеното в ДП заключение.

СЪДЪТ, като съобрази становищата на страните намира, че

заклучението, по изготвената съдебно-медицинска експертиза от вещото лице Д. Х., в хода на ДП № 164/2022 г. на РУ – З. е задълбочена и отговаря в пълнота на всички поставени към вещото лице въпроси, и следва да бъде приета като доказателство в настоящото производство.

ТАКА МОТИВИРАН, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключение на съдебно-медицинска експертиза, изготвена в хода на ДП № 164/2022 г. на РУ - З. от вещото лице Д. Х..

ПРОКУРОРЪТ Ю. - Нямам други искания. Намирам делото за изяснено. Моля за ход на съдебните прения.

АДВ. У. – Също нямам други искания. Не желая събирането на допълнителни доказателства. Считам делото за изяснено.

СЪДЪТ, на основание чл. 283 НПК,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА като писмени доказателства по делото материалите, намиращи се в преписка по ДП № * /2022 г. по описа на РУ - З. (Преписка № **/2022 г. по описа на РП - С.).

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните и материалите по делото, и като счете, че делото е изяснено от фактическа страна, както и, че не следва да се извършват нови съдебно-следствени действия, поради което и на основание чл. 286, ал. 2 НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА съдебното следствие за приключено.

СЪДЪТ на основание чл. 291 НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ Ю. – Уважаема госпожо Съдия, от събраните по делото доказателства считам, че безспорно се установи фактическата обстановка, така, както тя подробно е описана във внесеното постановление с предложение за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание. Имайки предвид изслушаните в съдебно заседания разпити на всички свидетели за факти и обстоятелства от значение за случая, както и от заключенията по извършените СМЕ, а така също и видео-техническа експертиза, с които доказателства безспорно се установи, както механизма, така и извършителя на деянието, а именно, че на 09.09.2022 г. в гр. Н., В. К. е причинил на А. С. И. от същия град по непредпазливост, средна телесна повреда, която се изразява в фисура (непълно счупване) на дясната лъчева кост, довело до трайно затрудняване на движенията на горния десен крайник.

В тази връзка, следва да се посочи, че от субективна страна това деяние от К. е извършено по непредпазливост под формата на небрежност по смисъла на чл. 11 НК, тъй като той не е предвиждал настъпване на

обществено-опасните последици, а именно, конкретното причиняване на телесната уврежда или някакво друго телесно увреждане, но е бил длъжен и е могъл да го предвиди.

Вземайки предвид начина на причиняване на телесната повреда, а именно, издърпване на бастуна от ръката на пострадалата, която е възрастна, действията му не могат да се квалифицират.

В настоящия случай следва да се посочи и това, че вследствие на деянието на подсъдимия, той е съзнавал общественно-опасния характер на същото, т.е. не може да се приеме, че вследствие на това деяние той е съзнавал общественно-опасния характер на деянието, най-вече, че е предвиждал последиците от него и да причини някаква телесна повреда. Именно поради тези съображения смятам, че деянието му е извършено по непредпазливост, т.е. касае се за причиняване на средна телесна повреда по непредпазливост. За механизма на причиняването има подробно описание в постановлението, който напълно съвпада с установената фактическа обстановка в хода на разследването по делото.

Смятам, че от обективна, както и от субективна страна, той е осъществил състава на посоченото престъпление, за което е предаден на съд и следва да бъде осъден, като в случая следва да се посочи, че са налице всички предпоставки за приложение на разпоредбата на чл.78а НК по отношение на извършеното деяние на К. за освобождаването от наказателна отговорност и налагане на административно наказание „Глоба“. Същият е с чисто съдебно минало, престъплението е непредпазливост и за него се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ до една година или „Пробация“. До момента той не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на Раздел IV, Глава VIII от НК. От престъплението не са причинени имуществени вреди, а в случая не са налице и отрицателните предпоставки на чл.78 ал. 7 НК, поради което смятам, че по отношение на В. И. К. и извършеното от него деяние, съставляващо престъпление по чл. 133, пр.2, вр. с чл.129, ал.2, във вр. с ал. 1 НК, следва да бъде наложено административно наказание, същият да бъде освободен от наказателна отговорност, на основание чл. 78а НК, като му бъде наложена „Глоба“, около средния размер, предвиден в чл. 78а НК.

Смятам, че така определено наказанието, ще изиграе своята роля по отношение на К. за превъзпитанието му и в този смисъл моля за Вашия съдебен акт.

СЪДЪТ – Адв. У., моля за Вашата пледоария.

АДВ. У. - Благодаря, госпожо председател. В самото начало, преди да изложа моята съдебна прения, искам да благодаря на прокурор Ю. за съвсем обективното изложение в нейната пледоария и съжалявам за това, че още в самото начало, тя не е била наблюдаващ прокурор по това наказателно производство, не е образувала наказателното производство срещу В. К. и за нас не стана ясно, каква е причината, да бъде заменен прокурора, който е образувал наказателното производство срещу обвиняемия/подсъдимия, кои обстоятелства са наложили да бъде заменен с прокурор Ю. Сега госпожо

председател, ако разрешите да започна с моето изложение.

СЪДЪТ – Разрешавам!

АДВ. У. - Уважаема госпожо Председател, уважаема госпожо Прокурор, позволете ми съвсем логически и аргументирано, въз основа на събраните доказателства по настоящото административнонаказателно производство, да изложа съображения по същество на обвинението и ще се опитам да оборя изразените тези в депозираното постановление на РП – С., обвинителният акт от страна на обвинението, в тяхната последователност, като изложа нашата гледна точка в пълната им обективност и справедливост.

Според повдигнато обвинение, В. К. е причинил средна телесна повреда, изразяваща се във фисура (непълно счупване) на долния край на дясната лъчева кост (натъртвам лъчева кост) на А. С. И. от гр. Неделино, което е довело до трайно затрудняване на движението на дясната ръка – престъпление по чл.129, ал. 2, вр. ал.1 НК.

В хода на разследването, с оглед събраните доказателства, срещу извършителя е повдигнато и предявено обвинение с правна квалификация по чл. 133, пр. 2, във вр. с чл. 129, ал. 2, във вр. ал.1 НК, за това, че по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на пострадалото лице.

С Постановление от 26.10.2023 г. на РП – С. е направено предложение за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание, по смисъла на чл. 78а НК.

Действително са налице предвидените с чл. 376 НПК, във вр. с чл. 78а НК, предпоставки за освобождаване на обвиняемия от наказателна отговорност с налагане на административно наказание и насрочено съдебно заседание на първа инстанция. В интерес на истината трябва да посочим, че своевременно получихме постановлението на районната прокуратура и Разпореждане № * на РС – 3.

В определения срок депозирахме писмен отговор, където изложихме част от нашите възражения и направихме нашите искания. При направен обективен анализ на събраните доказателствени материали, ще стигнем до категоричен извод, че липсват, каквито и да е данни за извършено престъпление от страна на В. К.. Всички събрани доказателства на първа съдебна инстанция - писмени и гласни доказателства, безспорно водят до този извод. Поставям въпроса, кое ни дава основание да стигнем до този наш категоричен извод?

На първо място установена е следната фактическа обстановка за създалата се ситуация, разиграла се на 09.09.2022 г. в гр. Н. – преди една година и приблизително шест месеца. На този ден – 09.09.2022 г., В. К. и негова майка М. К. се намират в гр. Н., в собствената си къща, намираща се на ул. „И.“ № 20. Около 09,00 часа сутринта, свидетелите К. П. и д-р А. Г. отиват в дома на К.и и съобщават за подаден сигнал, за който следва да извършат проверка на мястото, където отглеждат собствените си животни. В. К. е поканен да отиде в този обект, където отглежда тези животни. Извършили проверка на място, но не констатирано никакво нарушение –

липсва съставен акт за установяване на административно нарушение и не е последвало издаден на НП. Сигналът естествено е подаден от сем. И., с което сем. К.и имат дългогодишни имотни спорове, предизвикателства, конфликтни ситуации и сезиране на най-различни институции. Обръщам внимание, че тези сигнали и предизвикателства са изцяло подавани от страна на семейство И.и. По безспорен начин беше установено в съдебно заседание, че до този момент нито един сигнал от сем. К. не е имало срещу сем. И., докато сем. И.и са сезирали полицейски органи, РП - З., ОБА – Н., вкл. и съдебните органи. Тези усложнени взаимоотношения между двете семейства са се засили и задълбочили след окончателното Решение № 61/08.07.2016 г. на ВКС на Република България. Процесният, спорният имот в това съдебно решение е същият този имот, г-жо председател, г-жо прокурор, за който има оплаквания от най-различно същество срещу сем. К. и по-специално срещу В. К.. В същия този имот, пред същата тази постройка, собственост на К.и се разиграва и случаят, възникнал на 09.09.2022 г. В този момент, на тази случка присъстват очевидци. Те са: В. К., двамата проверяващи - св. К. П., св. А. Г., майката М.К. и стринката на В. К. – Н. С. Това са лицата, първоначално, намиращи се до постройката, където са отглеждани животните. След приключване на проверката, на място или по време на извършване на проверката, незначително по каква причина, при В. К. и двамата проверяващи отиват две лица от сем. И. - това са: пострадалата А. И. и нейния внук – И. С. Възниква въпроса, защо последните двама отиват в имота на сем. К.и, поради каква причина, с каква цел и с какви намерения отиват на това място, без никой да ги кани? Това обстоятелство въобще не е изяснено. Още със самото пристигане, А. И. започва да удря с тоягата/бастуна, която/който носела в себе си, държейки я/го в ръцете си, нанасяйки няколко удара по стената и входната врата на постройката, където сем. К.и отглеждат домашните си животни. На нейните действия да не тропа по стената с бастуна, забележка отправя В. К., като ѝ казва: „Недей да тропаш, защото виждаш ли, животните вътре се притесняват и започват да тропат“. Подразнена от направената ѝ забележка, А. И. с бастуна, който държала в дясната си ръка, нанася удари срещу В. К., като първият е насочен в областта на врата и главата, а вторият - в лакътя на ръката. Замахването и нанасянето на ударите били с такъв интензитет, който принудило В. К. да хване бастуна с ръцете си, като казва: „Какво правиш, защо ме удряш, защо ми посягаш?“ В същия този момент между А. И. и В. К. застава внукът И. С.. Ще отворя една скоба и ще отбележа, че в показанията на И. и на баба му А. във всичките разпити, проведени по настоящото производство, се сочи, че той е отишъл на това място едва, когато баба му е паднала на земята, докато във видео-наблюдението се забелязва ясно, че той присъства на това място, малко след като баба му отива до постройката на В. К. и той през цялото това време се е намира там, а не след като баба му е паднала на земята. По данни, по обяснения на В. К., неговата майка и стринка, той също захваща бастуна и се опитва да раздели В. и А.. Намесват се и другите двама свидетели - проверяващи инспектори. В тази суматоха, докато всички се намесват, А. И., приклепнала на същото място, държейки са за главата, като К. П. я пита, цитирам: „Има ли ти нещо“ и тя на висок глас

отговаря: „Не, няма ми нищо“.

По време на инцидента на втория етаж, в същата тази постройка, пред която се разиграва случката се намира и Надка С.а – стринка на В. К., която чист втория етаж, а встрани от нея и майката на В. – М. К. Както отбелязах и преди това, те двете са също очевидци на случилото се. Забелязват, виждат пристигането на А. и внукът ѝ. Забелязват, виждат тропането от страна на А. по стената и вратите на сградата. Виждат и как тя нанася удари с бастуна към В. К..

По-нататък събитията са в следната хронологическа последователност. По подаден сигнал на тел. 112 от внука И. С., медицински прегледи в болнично заведение в гр. З., жалби, тъжби от страна на Е. Д. и М. С. – двете дъщери на А. И..

На второ място, по отношение на доказателствата и доказателствените искания. Досега говорих за фактическата обстановка според нас. Имахме молба, искане пред съдебния състав за следното: Да допуснете и да приемете, да бъде приобщено към настоящото производство Решение № 61/08.07.2016 г. на ВКС. Освен това имаме искане, да бъдат призовани свидетелите и вещите лица, посочени в списъка на лицата за призоваване, за да имаме процесуална възможност, за да им бъдат поставени конкретни въпроси от наша страна, за изясняване на обективната истина по случая. И на следващо място поискахме, да бъдат допуснати до разпит двама свидетели, при режим на довеждане.

Трябва да бъдем обективни и да споменем, че тези наши искания бяха уважени от съдебния състав, но госпожо председател, същите тези искания ние бяхме направили и в досъдебното производство, но получихме отказ от тяхното събиране и прилагане към наказателното производство. Доказателство за това е, Постановление на РП – С. от 19.09.2023 г. Без каквито и да е аргументи, тези наши искания, които съдебния състав уважи, не бяха допуснати в досъдебното производство и ние питахме, ако те бяха събрани, дали щеше да последва внасяне на обвинителен акт, преквалификация на деянието и т.н.

По настоящото производство е назначена съдебномедицинска експертиза, където са установени причинените телесните увреждания на пострадалото лице, но от заключението не се вижда, не става ясно, кога точно е премахната гипсовата имобилизация. При това, вещото лице при днешното изслушване, на поставените от нас въпроси отговори, че е възможно тези телесни увреждания да са получени и по друг начин, различен от това, което съобщава пострадалото лице.

Не беше установено също така, дали тази фисура е в лъчевата или в лакътната става, и тази фисура, дали е извън тях.

Не беше посочено, какво отношение има това травматично увреждане към нарушаване функцията на ставата, независимо коя дали лъчевата, дали лакътната. Умишлено не поискахме допълнителна съдебномедицинска експертиза, за да не мотаем и да не провлачваме този процес. В самото начало

казах, че е година и шест месеца, но ще си запазим правото, тези аргументи да ги изложим, евентуално, ако стигнем до втора съдебна инстанция.

Госпожо председател, по това производство е назначена съдебна видео-техническа експертиза. Имахме възможност да изслушаме вещото лице и да му зададем допълнителни въпроси. Ние отказахме да приемем заключението на вещото лице, като поискахме, да бъде назначена допълнителна или така, както се изразих тройна съдебна видео-техническа експертиза. На предишното заседание посочихме и допълнителните задачи, на които следваше да бъде отговорено при една нова, допълнителна или тройна съдебно видео-техническа експертиза. За съжаление съдебният състав отхвърли това наше искане и ние сме поставени в безизходица.

Но г-жо председател, ако направим един анализ на видео-наблюдението, които всички страни имаме възможност да видим и благодаря, че осигурихте тази възможност, трябва да кажа, че във видео-наблюдението не е отразена цялостната възникнала ситуация. Вещото лице не можа да отговори поради каква причина записът е съвсем кратък, защо не са отразени всички действия на всички лица. Поставихме въпроса, дали записът е манипулиран, дали има изрязани кадри, защо не са отразени ударите с бастуна срещу В. К., защо не е фиксиран точно момента, как и по какъв начин точно А. И. пада на земята? Във видео-наблюдението виждаме, че тя е приклепнала на земята. Би следва да е отразено точно как, по какъв начин пада – дали пада на земята с ръцете си или на тялото си, точно с коя ръка се опира на земята – дали с лявата или с дясната. Това са факти и обстоятелства, които са от изключително значение и въз основа на обективното им отражение, може да се направи обоснован извод за това, точно по какъв начин е причинена средната телесна повреда у пострадалото лице, какъв е механизмът на причиняването. Игнорирането на тези факти и обстоятелства, и тяхното неналичие, неотразяване в приложения видео-запис, водят до съмнение и до допускане на изопачаване на факти и обстоятелства от обективната действителност. В тази връзка нека само споменем обстоятелството, че дискът, съдържащ видео-записа от охранителните камери е предаден с протокол за доброволно предаване на 12.09.2022 г. от дъщерята на пострадалата - Е. Д.. Този диск е предаден 3-4 дни след събитието. Трябва да споменем, да натъртим, че този диск е тяхна собственост - на сем. И.и и не е изяснено, дали преди да го предадат доброволно, не е осъществена някаква манипулация по записа, още повече, че този диск не е иззет, не е приложен и не е предоставен на вещото лице устройството, с което е направен първичният видео-запис. Не се знае, с какво устройство е изготвен този запис. Вещото лице не можа да отговори на този въпрос. Записващата система е оборудвана, цитирам вещото лице, с някаква памет, например DVR, където се съдържат записи в рамките на ден, на седмица, или за месец. Ние поставяме въпроса, защо не са изследвани и останалите записи, непосредствено преди случая, и няколко часа, или няколко дни след това до предаването им в полицията. Поради тази причина беше направено искане за нова или допълнителна видео-техническа експертиза. Както отбелязах за съжаление, без каквито и да основания мотиви

и аргументи, както в ДП с Постановление от 19.09.2023 г., така и от настоящия съдебен състав, тези искания бяха отхвърлени. Не бяха уважени, като ни беше обяснено, посочено, че същите са неоснователни и следва да се оставят без уважение. Ние поставяме въпроса, дали изясняването на така поставените въпроси биха спомогнали за разкриване на обективната истина в цялата им пълнота и всеостранност.

На следващо място, отиваме вече по отношение на гласните доказателства. В качеството на свидетели са разпитани цялото семейство И. Това са А. И. като пострадала, С. И. – неин съпруг, И. С. - неин внук, а също и двете ѝ дъщери – Е. Д. и М. С. До тук това е добре, но всички тези лица са в роднинска връзка, заинтересовани са от изхода на делото и съвсем естествено е да дават показания и да излагат факти и обстоятелства, които са в интерес и в полза само на едната страна – на пострадалата А. И.. Въпреки тези обстоятелства, преглеждайки внимателно техните показания, дадено в с.з. и в ДП и при направен един задълбочен анализ, ще установим множество противоречия. Ще цитирам, г-жо председател извадки от техните показания, които се намират в папката на това настоящо дело.

Започвам с първия свидетел А. И.. На 30.11.2023 г. заявява: „В. К. ме бутна и ми счупи ръката. Поводът беше изхвърлянето на тор. Не знам, за какво бяха дошли ветеринарните лекари. Аз бях на двора и ме извикаха, че ще прокаква мръсна канализация“. Преди това казва: „Приближих се към тях на разстояние два метра и показах с бастуна, къде е бил входа, от където преди сме минавали, защото е затворил входа. Той ме хвана за бастуна и ме събори на земята и ми счупи ръката. Дръпна ме и паднах встрани. Никой не ме е викал. Сама отидох.....“, защото продължава. Това са извадки от нейните показания. Каза: „ Бутна ме на земята и ми счупи ръката. Той е як и ме бутна“.

Свидетелката Е. Д. – дъщеря на пострадалата: „Не знам точно какво е станало, не съм била там, но от записа от камерата видях“. Госпожо председател, само от това изречение става ясно, че те преди това са имали възможност да наблюдават този запис. Гледайки предварително този запис и въпреки това, не казват истината, не дават показания точно, какво е отразено във видео-касета. Тук поставяме въпроса, как и по какъв начин е иззета тази касета от видео-наблюдението? Дали е спазен определения процесуален ред в НПК за изземване, прилагане и приобщаване като доказателство към материалите на делото и дали преди да ги предаде не са манипулирали кадрите от видео-наблюдението.

Третият свидетел - съпругът на пострадалата - С. И., цитирам: „Аз не съм пускал жалба. Бабата излязла на пътя и показала с тоягата от къде е пътя.“

Свидетелят И. М. С. – внук на пострадалата, цитирам: „Родителите ми бяха сигнализирали за проблем с отпадъчната вода – торта от животните. Тя вдигна малко бастуна, ползвайки го като протежение на ръката, за да посочи, къде е била разположена старата пътека. Баба ми залитна напред и падна. Не мога да кажа дали с едната или с двете ръце. Не мога да кажа точно, как В.

дръпна бастуна“. Ние поставяме въпроса, тоганва, какво точно е видял, след като е бил там?

Отивам към най-важните свидетели – очевидците – св. А. Г. и другото лице. Първо ще започна с показанията на св. А. Г.: „Работя като ветеринарен лекар в района на община Н.“. Това заявява същият този свидетел на 25.01.2023 г. Имаме данни, получихме информация, че същият този свидетел на 09.09.2022 г., когато е случката в Н. на инкриминираната дата е работел като кмет на с. Г., общ. Н. Направихме искане за справка от ОБА-Н., какво точно е работел към тази дата и в качеството на какво длъжностно лице посещава обекта на М. К. и В. К.. Дали тази проверка, от И.ето на това място, заедно с другият ветеринарен служител влиза в неговите правомощия като кмет на населено място? Има ли право да извършва проверки, да взима отношение било то за канализации, за пътеки, за входове, за тор и т.н. В противен случай ще приемем, че посещава този обект неправомерно, неофициално, както твърдят двамата и се ръководи единствено от приятелските отношения със С. И. - съпруг на пострадалата и не случайно в разпитите се споменава, че неофициално отиват на това място. По-нататък ще отговоря на този въпрос за официалното и неофициалното. Въпреки тези обстоятелства в показанията си, този свидетел твърди: „А. сама дойде без да я викаме и думите ѝ бяха (обърнете внимание), че иска да се построи стена. В. каза, че няма да прави стена. А. сочеше с тоягата, къде иска да има стена“. По-нататък същият този свидетел в показанията си споменава: „П. ми каза, но не ми е казвал, кой, кого е бутнал или ударил. Тя беше паднала на двете ръце и не се е оплаквала, че я боли ръката. Ако беше казала, щяхме да я откараме в болницата“. Когато това лице пада на земята, въобще не споменава за никакви болки. Това го твърдят свидетелите очевидци, които не са приближени нито към В., нито към сем. И.и. По-нататък казва: „Не е видял да я бута, да я дърпа и т.н. Друг път не съм ходил да проверявам този обект“.

Св. К. А. П., цитирам: „Работя като официален ветеринарен лекар към Областна дирекция по безопасност на храните - С. На 09.09.2022 г. постъпи устна жалба при нас от една от дъщерите на А. И.“. Не може да посочи и никъде не е отразено, точно коя дъщеря е подала този сигнал. Не става ясно, къде е подаден този сигнал. Не можахме да установим, дали е регистриран, дали в Община Н., дали в ОДБХ – С. Липсват каквито и да е данни в тази насока. Поставихме въпросът, в какво се изразява подаденият сигнал. Отговорът беше: „Отглеждат се телета и изтича торова течност в техния двор“. Няма пътека, няма стена, нищо подобно от показанията на другите свидетели. А. казва: „Трябва да има път, държеше бастуна ниско и сочеше, къде според нея трябва да има път. В. хвана бастуна и го дръпна към себе си. Жената загуби равновесие и падна на земята. По-нататък същият този свидетел-очевидец, твърди: „В следствие разбрах, че жената е пострадала от падането. Не е установено кога, при какви обстоятелства и от кого е разбрал, че тази жена е пострадала. Също така, цитирам: „Жалбата беше устна, а посещението ни беше неофициално и не сме съставяли документи да проверката“.

Г-жо председател, ние поставяме въпроса, какво означава неофициална

или официална проверка? Дали те отиват по сигнал и извършват проверка или не. Каква е разликата между официална неофициална проверка, за да отидат свидетелите на това място. Нашият отговор на този въпрос е, че те са явяват на това място, в този ден по приятелските отношения, които имат със съпруга на пострадалата. Освен това поставяме въпроса, след като никъде не е регистриран този сигнал, има ли правно основание, двамата или лекарите, макар че единият е кмет, дали на правно основание посещават този обект.

Отиваме на св. В. М. С., което лице непосредствено след случилото посещава това място. Цитирам: „В 09,40 часа получих сигнал от ОДЧ (Оперативна дежурна част), че в гр. Н., лицето В. К. е бутнал баба му – става въпрос за бабата на И. С.“. Обърнете внимание. Сигналът е получен в ОДЧ, че е бутнал на земята и е избягал, че В. е избягал. Нито единият лекар, нито кметския наместник, или кмет съобщават, че В. К. е напусна местопроизшествието и е избягал, но за да засилят тази теза съобщават в ОДЧ, че е и избягал. Същото това лице казва, че в получения сигнал е станало ясно, че няма нужда от медицинска помощ. Изрично дежурният питал, има ли нужда от мед. помощ или не. Казва, че няма нужда от мед. помощ. Цитирам: „Посетих мястото, заедно с В. К. От нея и от внука й установих, че лицето В. К. блъснал с ръце А. при възникнал имуществен спор, че искал да прекара през имота (обърнете внимание, тук те споменават за тръба за отводни води, не за пътека, не за тор и т.н.) тръба. И. заяви, че вдигнала бастуна си към него, не го ударила, но К. я блъснал и тя паднала на земята. По-късно около 09,40 ч. получих сигнал, че В. К. разхвърлял тор в двора на св. И. Стана ясно, че на двора на сем. И. не е разхвърляна тор. В хода на проверката по случая, не се посочиха други факти и обстоятелства“. Въобще не са посочени други факти и обстоятелства. Никъде свидетелят не се сочи, че има пострадало лице. Даже двамата - А. и внукът й И. не споменават, че имат болки, че се нуждаят от мед. помощ. Няма никакви оплаквания и тези факти и обстоятелства са най-пресни и то от служител на МВР, посетил произшествието непосредствено след сигнала. Даже нищо не се споменава пред него и за видео-камерата за наличния запис. Това са свидетелските показания. Към тях трябва да прибавим и показанията на майката М. К., стринката на В. – Н. Както по-рано споменахме, те също са очевидци и в показанията си сочат, как А. тропа по стената и вратата на обора, където В. отглежда животни и как тя посяга с бастуна срещу него, удрайки го в областта на главата и ръката. Не са видели тя да пада. Не са чули да се оплаква, че има болки в ръката.

Госпожо председател, тук трябва да бъдем обективни и да споменем, че действително се получиха противоречия в показанията на майката и на стринката, но нека имаме предвид, че показанията ги дават пред вас година и нещо след това и едва ли могат с подробности да възпроизведат точно, какво са видели и нормално е да има някакви противоречия. Всички тези показания и тези цитати, които цитирах преди малко са противоречиви, взаимно-изключващи се, не се покриват, не съвпадат със заснетите кадри от видео-записа. Не може да се направи един обосноват извод, че В. К., с действията си е причинил тези телесни увреждания у пострадалото лице. Нито двамата

ветеринарни лекари са категорични, не изясняват обективната фактическа обстановка, нито служителите от МВР – полицаия, който е с най-пресни и преки впечатления от случилото се. Ние можем да определим всички тези свидетелски показания в две групи: показанията на близките роднини на А., които всячески се стремят да ни внушат и да ни убедят, че В. е извършителят на деянията и другата група са – майката на В. и неговата стринка, които ще твърдят, че той не е извършил това деяние. Нека уважаемият съд да прецени, кои от показанията ще кредитира като обективни и кои да признае за достоверни. Като изключим тези показания, няма нито едно пряко доказателство, че В. с действията си е причинил посочените телесни уврежданията на пострадалата А. И.. Ние поставяме под съмнение, точно в кой момент е настъпил вредоносния резултат. Не е изключено да е след съприкосновението с В., а и не изключваме и възможността, да е скалъпен един процес и да е разиграна една режисьора. Кое ни дава основания за това? Дава ни основание, че тези лица без какъвто и да е сигнал, без да имат правно основание, без да регистрират, се явява на това място.

На следващо място анализира се само и единствено тяхна камера, техен видео-запис. Извършена ли е проверка, дали в съседство на тези две постройките се намират и други камери.

СЪДЪТ – Вие имате ли данни за такива камери?

АДВ. У. – Не е наше задължение. Това е задължение на разследващия орган да събира и смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства.

СЪДЪТ – Ако твърдите, че има такива, ще си отменя хода по същество и ще видим и тях.

АДВ. У. – Засега не разполагаме с конкретни данни, но вече и да разполагаме, г-жо председател и да бяхме посочили, за нас е ясно, че тези записващи устройства, тяхната давност и възпроизвеждането на тези записи е в рамките на максимум един месец, а ние отивам на година и няколко. Още в ДП споменах пред разследващия полицаи, да провери дали има или не и каза, че няма никакъв ефект, от едно такова следствено действие, тъй като да се покажат никакви записи.

Г-жо председател, вече споменах, че още в ДП, обвиняемият е направил искане, да бъдат разпитани в качеството на свидетели неговата майка, съпругата на чичо му Н. По-късно, след като в ДП не беше направено. Вие ги допуснахте и т.н. Няма да споменавам, че съжалявам, защо обвинението не се поддържа от прокурора, образувал това досъдебно производство, защо в продължение на година и половина продължава този наказателен процес, защо след една година се преквалифицира деянието, за да се търси отговорност по административен ред на извършителя на деянието? Ние бяхме твърдо убедени да направим искане, съгласно разпоредбата на чл. 29, ал.2 НК, ако същият прокурор се беше явил в съдебно заседание (имах предвид прокурора, съставил постановлението), но ние нямаме никакви претенции по отношение на сегашния прокурор, никакви забележки, но предишният прокурор отхвърля всякакви наши искания в ДП и Вие самата установихте, че неправомерно не са уважени нашите искания и

Вие ги допуснахте.

Г-жо председател, може да се говори много по отношение това образувано производство, но не си струва. Аз искам в края на моята прения, да спомена, нека направим тълкуване на чл.12, ал.1 НК, да се поставим на мястото на В. К.. Безпричинно от И.е в неговия имот на пострадалата и нейния внук. Посягане и нанасяне с дървен предмет, с бастун на два, три удара. След тези действия от страна на това лице, поставяме въпроса, какво е следвало да предприеме, отбраняващия се В. К.? Да стои мирно и да продължат с нанасянето на удари или да предприеме действие и да се защити от непосредственото противоправното поведение, като хване предмета, с който се посяга на личността му и да се опита да отблъсне нападателя. В тази връзка е и г-жо председател Постановление № 12/29.11.1973 г. по н.д. № 11/73 г. на Пленума на ВС относно правото на неизбежна отбрана, където е посочено, че нападението е непосредствено не само, когато е започнало самото увреждане, но и когато е създадена реална опасност за увреждане на личността или законните права на гражданите, затова не е обществено опасно деянието, което е извършено при неизбежна отбрана, какъвто е казуса от 09.09.2022 г. между В. К. и А. И..

Всички тези аргументи сочат към един обоснован извод от наша страна, че извършеното деяние от страна на В. К. не съставлява престъпление. Липсата им води до неставомерност на деянието по текстовете от закона, посочени от обвинението, а именно, за извършено престъпление по чл.133, пр.2, във вр. с чл.129, ал.2, във вр. ал.1 НК затова, че по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на А. И. от гр. Н., а от това според нас следва, че постановление от 26.10.2023 г. на РП - С., с което е направено предложение за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание по чл.78а НК и депозираната тъжба са неоснователни и недоказани.

В заключение на пренията си ми се ще да засегна и въпросът за целите на наказанието. Всички ние знае, че наказанията се налагат с цел, да превъзпитат виновното лице, да се въздържа и друг път да не извършва подобни деяния и генералната превенция – да послужи на останалите да се въздържат от подобни действия и поведения.

Уважаема г-жо Председател, уважаеми членове на съдебния състав, доверителят ми В. К. и аз вярваме в българското правосъдие. Отнасяме се положително към тази система и поради всички от нас изтъкнати аргументи, Ви моля за обективност и справедливост.

Моля, на основание разпоредбата на чл. 378, ал. 4, т. 2 НПК, да постановите решение, с което да оправдаете обвиняемия К. или ако считате, че са установени нови фактически положения, да прекратите съдебното производство и да върнете делото на прокурора за изясняване на същите по смисъла на чл. 378, ал.3 НПК.

Завършвам госпожо председател, че това производство е продиктувано единствено от това, че с това решение на ВКС, В. К. е запазил тази постройка. След нея са многобройните жалби, пререкаания, тормоз и т.н. Година и шест

месеца В. К. се явяваше и в ДП, и при Вас тук в съдебния състав, без да шикалкави или по някакъв начин да се опита да забави процеса. Не е по наша вина забавянето на този процес. Благодаря Ви за вниманието! Завърших!

ПОДСЪДИМИЯТ К. – Искам да кажа следното. Не съм удрял въпросното лице А., нито съм я бутал, нито в момента, когато падна на земята или приклепнала, както е в случая, се е оплаквала от нещо. Не съм я наранил с нищо. Нито съм я удрял, нито съм я блъска. Просто тя посегна и аз реших да хвана тоягата ѝ, за да я задържа, да не ме удари. Нито съм я предизвикал, нито съм я ударил. Имам чувството, че от страна на самите ветеринарни лекари от тяхна страна - сем. И.и, бях си на различен адрес, отдолу, ме извикаха и просто попаднат в устата на вълка. Вярвам в българското правосъдие и искам да бъда оправдан.

СЪДЪТ, на осн. чл. 297 НПК осигури последна дума на подсъдимия.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ К. – Искам да бъда оправдан.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание в 12,40 часа, като обяви, че ще обяви решението си в 13,45 часа.

СЪДЪТ, след съвещание, обяви решението си публично в 14,00 часа, в присъствието на прокурора, на подсъдимия и защитника му, като разясни на същите правото, реда и сроковете за обжалване и протестиране на решението.

С ОГЛЕД РАЗПОРЕДБАТА на чл. 309, ал. 4 НПК, съдът намира, че взетата на ДП мярка за неотклонение „Подписка“, по отношение на подсъдимия, следва да бъде отменена, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ взетата спрямо подсъдимия **В. И. К.** мярка за неотклонение в досъдебното производство „Подписка“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ОС - С. в 7-мо дневен срок от днес.

Съдия при Районен съд – Златоград: _____ В.Д. _____

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в с з.

ЗАСЕДАНИЕТО приключи в 14,00 ч.

Съдия при Районен съд – Златоград: _____ В.Д. _____

Секретар: _____ Р.Ю. _____